

Skriftlig redegørelse

(Redegørelsen er optrykt i den ordlyd, hvori den er modtaget)

Landdistriktsredagørelse 2002 af 11/12 02.

(Redegørelse nr. R 4)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

1. INDLEDNING

Regeringen ønsker en afbalanceret udvikling i Danmark – et Danmark, hvor alle områder er attraktive for udvikling og bosætning og hvor både befolkning og den økonomiske aktivitet geografisk er spredt. Landdistrikterne er en vigtig del af denne balance.

Derfor ønsker denne regering også – i lighed med den forrige – årligt at redegøre for udvik-

lingen i de danske landdistrikter i form af en landdistriktsredagørelse.

I denne redegørelse fremlægges regeringens landdistriktspolitik. Udgangspunktet er de udfordringer, som landets tyndt befolkede områder står over for.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet har en koordinerende rolle i regeringens landdistriktspolitik. Men herudover har mange ministerier fokus på landdistrikterne i forskellige sammenhænge. Formålet med landdistriktsredagørelsen er bl.a. at belyse de initiativer, som regeringen på tværs af sektorområderne foretager for at fremme udviklingen i landdistrikterne.

2. LANDDISTRIKTER I DANMARK

Der bor ca. 800.000 mennesker i de danske landdistrikter.

Bredt formuleret er et landdistrikt i Danmark kendetegnet ved at være et tyndt befolket område, tæt ved naturen, men ofte med forholdsvis stor afstand til privat og offentlig service. Boligmassen er præget af individuelle ejerboliger og erhvervsstrukturen er, trods forandringer, præget af landbrug, fiskeri, fremstillingsvirksomhed samt bygge og anlæg men i mindre grad servicevirksomhed.

En tidligere gennemført undersøgelse blandt nuværende og potentielle beboere i landdistrikter har vist, at de største kvaliteter her opfattes som nærhed til natur, frisk luft og rummelighed samt et godt socialt miljø.

At god plads bliver vurderet som en kvalitet understreger også en afstandsdimension, som i sin modsætning betyder længere afstand til privat og offentlig service, som er en af de strukturelle betingelser, der knytter sig til at bo på landet i forhold til de bymæssige områder. Vælger man således at bosætte sig i et landdistrikt eller i en landsby med de fordele det bringer med sig, fravælger man samtidig nogle muligheder, der ligger i at bo tæt i et bymæssigt område.

Der er landdistrikter i stort set alle kommuner, men der er selvfølgelig områder, som er mere præget af landdistriktsforhold end andre. Landdistrikter er således ikke nogen ensartet størrelse. Nogle landdistrikter er nærmest at betragte som forstæder til større byer og har derfor typisk begrænset afstand til bl.a. service. Andre landdistrikter er en del af større tyndt befolkede områder, atter andre indgår i hvad der kan kaldes udkantområder. Kort over landdistrikterne, jf. bilag 2. (Ikke optrykt her).

På trods af disse forskelle i vilkår afhængig af beliggenheden er det samtidig vigtigt at være bevidst om de fællestræk, som karakteriserer landdistrikterne.

Landdistriktspolitik handler om forskellen mellem land- og byområderne i Danmark. Udgangspunktet er udvikling i lokalområder, hvor offentlig og privat service er spredt. Landdistriktspolitikken skal således sikre, at landområderne fortsat er attraktive for erhverv og bosætning.

Regionalpolitik vedrører forskellen mellem regioner, hvor land og by er sammenhængende områder. Udgangspunktet er større områder, f.eks. amter eller pendlingsbaserede arbejdsmarkedsregioner, således som det i øvrigt fremgår af regeringens Regionalpolitiske redegørelse, april 2002.